

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Anden Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 329. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_518A_2-txt-shoot-idm19859.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Denne første Hertug Rikard, som kun var et Barn, da hans Fader blev myrdet (af Grev Arnulf i Flandern), kom under Skin af Værgemaal i den Franske Konges farlige Hænder, men reddedes ved Hielp af Bernhard Dansker og andre troe Normanner, bestod, med Nordiske Hjelpe-Tropper, en lang Kamp paa Liv og Død med de sidste Karolinger, og oplevede sin Svoger, Hugo Kapets Thron-Bestigelse. Man kan da nok tænke, han er de Normanniske Historie-Skriveres egenlige Helt, ligesom ogsaa Dudo, der for hans Skyld begyndte paa sin Krønike, slutter den med hans Død (1002), og en saadan Folke-Yndling fra Barns-Been, med hvem Riget giennemgaaer sin Skiærs-Ild, maa nødvendig, efter Døden, gaae igien under æventyrlige Skikkelser, saa det kan umuelig forarge os, i Rim-Krøniken, at see Rikard den Uforfærdede (sans peur) slaaes med Fanden selv, medens baade Vætter og Uvætter underkaste sig hans retfærdige Dom. *Waces Normanniske Rim-Krønike S. 275-88.. Det fornøier os derimod dobbelt, fordi vi har Dudos Fortælling historisk at holde os til; thi er han end mere snaksom end vi kunde ønske, er han dog for alvorlig til, hvor det gjælder om Daad, at fare med Tant. Vel er hans Fortælling om Keiser Ottos Tog til Normandiet og Rouens mærkværdige Beleiring, i senere Tid, blevet meget anfægtet, men ene paa Grund af "Aarbøgenes Taushed", og Man indseer let, det er dog alt for ubilligt at lade Normannernes Historie-Skriver høre ilde, fordi Franker og Tydkere Ingen havde, men nøiedes med tørre Annalister, som maaskee neppe vidste, at Rouen var til.